

Lissabontraktaten direkte hjem i deres egen postkasse og det endda helt gratis.

Der findes allerede flere alternativer, hvor interesserede på en hurtig og nem måde kan få adgang til Lissabontraktaten og ikke mindst de rapporter, som Justitsministeriet og Udenrigsministeriet har udarbejdet om traktatens betydning for Danmark.

På den baggrund kan jeg kun tolke det, som om hr. Morten Messerschmidt åbenbart ikke mener, at den almene dansker selv har tilstrækkelige kundskaber til at anskaffe sig traktaten. Hvis hr. Morten Messerschmidt skulle kende en eneste dansker, der sidder og mangler traktaten, så må hr. Morten Messerschmidt meget gerne give mig navn og adresse. Så skal jeg personligt sørge for, at vedkommende modtager et eksemplar snarest.

Jeg er af den overbevisning, at hvis den enkelte ønsker at sætte sig ind i Lissabontraktaten ved at læse flere hundrede siders lovstof, så er traktaten utrolig let at anskaffe sig. Som jeg tidligere nævnte, at det muligt at få traktaten tilsendt gennem EU-Oplysningen, og i disse moderne tider, hvor flere end otte ud af ti danskere har adgang til internettet hjemmefra, og hvor alle desuden kan få gratis adgang til internettet via f.eks. biblioteker eller lignende, er traktaten og diverse oplysninger om den jo kun et museklik væk.

Venstre kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti. Vi mener, at det er spild af skatteydernes penge at husstandsomdele Lissabontraktaten. Vi omdeler jo heller ikke finanslovsforslaget eller andet lovstof. Jeg er enig med forslagsstilleren i, at vi som politikere har et ansvar for tilgængeligheden af information til befolkningen. Derfor mener vi, at information skal være frit tilgængelig, så enhver ad frivillighedens vej har mulighed for at få information og for at involvere sig, som det også allerede er muligt at gøre i dag.

Jeg skal desuden hilse fra Ny Alliance, som desværre ikke kan være til stede i salen i dag, og sige, at de også støtter vores synspunkt i denne sag. Derfor siger de også nej tak til Dansk Folkepartis forslag.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 16:50

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes jo, at det er et mærkeligt argument fra hr. Michael Aastrup Jensens side, at folk bare sådan kan gå ind på en eller anden hjemmeside og i øvrigt også ringe til et telefonnummer, som hr. Michael Aastrup Jensen er så venlig at oplyse. Jeg håber, at seerne fik skrevet det ned. Men hvis man skulle følge den tankegang, så er der jo heller ingen grund til, at vi sender et valgkort ud, når der skal holdes afstemninger, for folk kan jo bare følge med. De kan jo bare møde op på deres valgsteder og identificere sig, skrive under osv. De behøver da ikke sådan et brev tilsendt om, at de nu også skal huske at stemme. Og det tror jeg vi er enige om nok er en god idé at gøre.

Tilsvarende er det jo også en god idé at informere borgerne om, at der efter den 1. januar 2009 træder en ny traktat i kraft, som gør, at arbejdsmarkedspolitik, socialpolitik, menneskeret-tigheder, alle grundrettigheder og alle sådan nogle ting fremover bliver bestemt nede i Bruxelles. Det skal Folketinget, hr. Michael Aastrup Jensen og undertegnede overhovedet ikke tage sig af, det klarer folk nede i Bruxelles takket være en traktat, som hr. Michael Aastrup Jensen har vedtaget. Er det ikke fair, at befolkningen får at vide, hvem der er herre her i landet?

Kl. 16:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 16:51

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg synes, vi skal gå tilbage til det, det hele handler om. Jeg tror ikke, at hr. Morten Messerschmidt kender en eneste dansker, som ønsker at få traktaten, og som ikke har fået den allerede. Men mit tilbud står ved magt: Hvis hr. Morten Messerschmidt kender en eneste dansker, som ønsker traktaten, så giv mig endelig navn og adresse, for så skal jeg personligt sørge for, at vedkommende får en – og endda gratis. Jeg skal nok selv personligt sørge for at betale porto'en. For det er jo det, det handler om.

Det her handler om, at hvis borgere ønsker Lissabontraktaten, så kan de få den ved enten at ringe, gå på internettet eller på andre måder. Det synes jeg ærlig talt er fint. For selvfølgelig skal der være åbenhed, men vi skal da ikke til at begynde at sende lovstof ud, for hvor er grænsen så? Skal vi så også til at sende finanslovudkast ud? Skal vi til at sende beretninger ud fra forskellige udvalg? Hvor sætter vi så grænsen?